

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-70-68(20)/14/BZ

Warszawa, dnia 16 października 2014 r.

DECYZJA DNR-1/100/2014

Na podstawie:

1) art. 24 ust. 4 pkt 2 lit. c, w związku z art. 11 ust. 1, art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 1 oraz art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa sukienek HAPPY HOUSE (nr CC-041), wprowadzonych na rynek przez przedsiębiorcę GALIUM spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że powyższe produkty, ze względu na nieprawidłowe zastosowanie sznurów dekoracyjnych nie są bezpieczne i przypadku egzemplarzy produktów wprowadzonych na rynek nakazuje temu przedsiębiorcy ostrzeżenie konsumentów o stwarzanym przez nie zagrożeniu w formie ogłoszenia o wielkości co najmniej 7 cm x 7 cm o treści: „W wykonaniu decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DNR-1/100/2014, GALIUM spółka z o.o. z siedzibą w Warszawie, ul. Bukowiecka nr 92 (kod: 03-893) informuje, iż sukienki HAPPY HOUSE (nr CC-041) nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa ze względu na nieprawidłowe zastosowanie sznurów dekoracyjnych”. Powyższe ogłoszenie powinno zostać jednorazowo zamieszczone w dzienniku o zasięgu ogólnopolskim, nie później niż w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja stanie się ostateczna.

2) art. 24 ust. 12 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z

2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązuje przedsiębiorcę GALIUM spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie do przekazania dowodów wykonania decyzji w terminie 7 dni od dnia publikacji ogłoszenia.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 21 marca 2014 r. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli dotyczący sukienek HAPPY HOUSE (nr CC-041), zwanych dalej „sukienkami”, wprowadzonych na rynek przez przedsiębiorcę GALIUM spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie.

Dowód: protokół kontroli z dnia 6 marca 2014 r. wraz z aktami kontroli - k. 1-32 akt kontroli Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

Sukienki HAPPY HOUSE (nr CC-041) przeznaczone są dla małych i starszych dzieci oraz młodzieży. Zgodnie z pkt 2.1 normy dziecko małe to dziecko w wieku od urodzenia do 7 roku życia (to jest do 6 lat i 11 miesięcy), co uwzględnia wszystkie dzieci o wzroście do 134 cm włącznie. W świetle pkt 2.2 normy dziecko starsze i młodzież to osoba w wieku od 7 lat do 14 roku życia (to jest do 13 lat i 11 miesięcy), co uwzględnia wszystkich chłopców o wzroście od 134 cm do 182 cm i dziewczęta od 134 cm do 176 cm. Sukienka uszyta została z materiału o jednolitym kolorze. Górna część ubioru wykonana jest w formie koronki, natomiast dolna część sukienki została wykonana w formie falbanek. Na przedniej części produktu przyszyto pionową plisę z guzikami oraz patki imitujące kieszenie. Na wysokości talii umieszczono sznur dekoracyjny, podtrzymywany czterema szlufkami i wiązany z przodu. Części zwisające sznura dekoracyjnego wynoszą ok. 320 mm.

Dowód: sprawozdanie z badań organoleptycznych nr 5/KJ.8361.60.2014– k. 22-25 akt kontroli Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

W trakcie kontroli przeprowadzonej w sklepie przy ul. 3 Maja 169 w Chorzowie, należącym do przedsiębiorcy BRATEX spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Wólce Kosowskiej, inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora

Inspekcji Handlowej poddali sukienki ocenie bezpieczeństwa i badaniom organoleptycznym w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z późn. zm.), z uwzględnieniem wymagań normy PN-EN 14682:2009 *Bezpieczeństwo odzieży dziecięcej – Sznury i sznurki ściągające w odzieży dziecięcej – Specyfikacja*, zwanej dalej „normą”.

W wyniku przeprowadzonych badań organoleptycznych inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili, iż przedmiotowe sukienki mogą stwarzać zagrożenie dla ich użytkowników z uwagi na zastosowanie sznurów dekoracyjnych w okolicy talii o długości ok. 320 mm każdy. Zgodnie z wymaganiami pkt 3.4.2 normy, sznury funkcyjne, sznury dekoracyjne oraz patki regulujące umieszczone w okolicy talii powinny mieć długość maksymalnie 140 mm, włączając wszelkie ozdoby na sznurkach dekoracyjnych. Z kolei, w świetle postanowień normy sznur dekoracyjny to sznur, łańcuszek, wstążka, pasek lub taśma z tekstylnego lub nietekstylnego materiału z ozdobami, lub bez ozdób, takich jak zaciski, pompony, piórka lub koraliki, którego przeznaczeniem nie jest dopasowanie wielkości otworu lub części ubrania, lub zapięcie ubrania.

Dowód: sprawozdanie z badań organoleptycznych nr 5/KJ.8361.60.2014– k. 22-25 akt kontroli Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

Prezes UOKiK, mając na względzie powyższe nieprawidłowości, podzielił opinię Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej i uznał, że sukienki mogą stwarzać zagrożenie dla małych użytkowników.

Mając na uwadze powyższe, zgodnie z art. 61 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 oraz z 2014 r. poz. 183), pismem z dnia 24 kwietnia 2014 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę GALIUM spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie (stronę postępowania) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa przedmiotowych sukienek.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z dnia 24 kwietnia 2014 r. – k. 13-14 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Dodatkowo, w drodze postanowienia z dnia 28 kwietnia 2014 r., wydanego na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania termin 21 dni od dnia otrzymania powyższego postanowienia na

wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkty będące przedmiotem postępowania. Organ nadzoru poinformował stronę postępowania, że w celu wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez kwestionowane sukienki niezbędne jest podjęcie natychmiastowych działań zarówno w stosunku do produktów, które nie zostały wprowadzone na rynek, jak i do produktów już wprowadzonych na rynek. Mając na uwadze stwarzane przez produkty zagrożenia Prezes UOKiK wskazał stronie postępowania, iż jako dowody podjętych działań powinna przedłożyć faktury potwierdzające odebranie od dystrybutorów produktów będących przedmiotem postępowania lub ich oświadczenia o nieposiadaniu sukienek, a także np. dowody udoskonalenia produktów albo dowody ich zniszczenia. Prezes UOKiK podkreślił ponadto, iż w przypadku prowadzenia sprzedaży na paragony, która nie pozwala na identyfikację odbiorców, w opinii organu nadzoru zasadne byłoby zamieszczenie ostrzeżenia w punktach handlowych (sklepach) lub w prasie, na dowód czego należy przedłożyć fotografię lub egzemplarz gazety. Ponadto, Prezes UOKiK zwrócił się z prośbą o przekazanie dowodów określających liczbę kwestionowanych produktów wprowadzonych na rynek, wskazanie okresu, w jakim były one wprowadzane do obrotu oraz dostarczenie pełnej listy dystrybutorów sukienek. Dodatkowo, Prezes UOKiK zwrócił się z prośbą o określenie roli, jaką pełni strona postępowania w obrocie kwestionowanymi produktami. Jednocześnie, Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do określenia liczby produktów, które posiada na stanie magazynowym oraz do przedstawienia informacji na temat ewentualnych skarg i reklamacji związanych z sukienkami, będącymi przedmiotem niniejszego postępowania.

Dowód: postanowienie Prezesa UOKiK z dnia 28 kwietnia 2014 r. – k. 15-19 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Z uwagi na fakt, iż pomimo skutecznego wszczęcia postępowania administracyjnego jego strona nie ustosunkowała się do postanowienia Prezesa UOKiK z dnia 28 kwietnia 2014 r., pismem z dnia 13 czerwca 2014 r. Prezes UOKiK zlecił Mazowieckiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej przeprowadzenie kontroli w siedzibie strony postępowania mającej na celu ustalenie roli, jaką pełni w obrocie sukienkami oraz - w przypadku, gdyby była producentem produktów – ustalenie listy dystrybutorów, którym sprzedawała przedmiotowe sukienki wraz ze wskazaniem okresu czasu, w jakim produkty były wprowadzane na rynek. Ponadto, Prezes UOKiK uznał za niezbędne przekazanie informacji na temat liczby produktów znajdujących się na stanie magazynowym strony postępowania, ilości skarg lub reklamacji konsumenckich na te produkty, danych na temat

podjęcia ewentualnych działań zmierzających do wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez sukienki wraz z dowodami potwierdzającymi wykonanie tych czynności, jak również zweryfikowania, czy strona postępowania nadal wprowadza do obrotu kwestionowane produkty.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z dnia 13 czerwca 2014 r. – k. 24-26 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Następnie, mając na względzie konieczność dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy, pismem z dnia 16 czerwca 2014 r. Prezes UOKiK zwrócił się do Departamentu Polityki Celnej Ministerstwa Finansów z prośbą o pomoc w ustaleniu, czy strona postępowania była importerem ww. produktów w latach 2013-2014.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z dnia 16 czerwca 2014 r. – k. 27 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z dnia 26 czerwca 2014 r. Departament Polityki Celnej Ministerstwa Finansów poinformował Prezesa UOKiK, iż strona postępowania nie dokonywała przywozu kwestionowanych sukienek w latach 2013-2014.

Dowód: pismo Departamentu Polityki Celnej Ministerstwa Finansów z dnia 26 czerwca 2014 r. – k. 28 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismami z dnia 16 lipca 2014 r. oraz z dnia 5 sierpnia 2014 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej poinformował Prezesa UOKiK o czynnościach podjętych w celu przeprowadzenia zleconej przez organ nadzoru kontroli w siedzibie strony postępowania. Z przekazanych informacji wynikało, iż pomimo podjęcia przez inspektorów Inspekcji Handlowej prób wszczęcia kontroli, nie udało się jej przeprowadzić. Inspektorzy Inspekcji Handlowej ustalili, iż pod adresem wskazanym jako adres prowadzenia działalności gospodarczej w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego przedsiębiorca nie prowadzi w rzeczywistości działalności, niemniej jednak korespondencja kierowana do strony postępowania jest odbierana pod tym adresem przez upoważnionego do tej czynności przedsiębiorcę (ustalenia w tym zakresie przekazała Prezesowi UOKiK również Poczta Polska w wyniku skierowanej przez organ nadzoru reklamacji przesyłki pocztowej kierowanej do strony postępowania).

Dowód: pisma Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 16 lipca 2014 r. oraz z dnia 5 sierpnia 2014 r. – k. 29-30 akt postępowania przed Prezesem UOKiK.

Pismem z dnia 7 sierpnia 2014 r. Prezes UOKiK zwrócił się do Komendy Rejonowej Policji Warszawa VI w Warszawie z prośbą o pomoc w ustaleniu, czy strona postępowania prowadzi działalność gospodarczą pod adresem wskazanym w Krajowym Rejestrze Sądowym jako jej siedziba (ul. Bukowiecka nr 92, 03-893 Warszawa).

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z dnia 7 sierpnia 2014 r. – k. 31 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W piśmie z dnia 8 września 2014 r. Komenda Rejonowa Policji Warszawa VI w Warszawie poinformowała Prezes UOKiK, że pod wskazanym przez organ nadzoru adresem strona postępowania nie prowadzi działalność gospodarczej.

Dowód: pismo Komendy Rejonowej Policji Warszawa VI w Warszawie z dnia 8 września 2014 r. – k. 33 akt postępowania przed Prezesem UOKiK.

Pismem z dnia 22 września 2014 r. organ nadzoru poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów oraz zgłoszonych żądań.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z dnia 22 września 2014 r., k. 34 akt postępowania przed Prezesem UOKiK.

Strona postępowania nie ustosunkowała się do pisma Prezesa UOKiK z dnia 22 września 2014 r., nie skorzystała także z przysługujących jej praw.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca GALIUM spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie wprowadził sukienki HAPPY HOUSE (nr CC-041) na rynek i jest dystrybutorem w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym

przepisem, za dystrybutora uznaje się przedsiębiorcę uczestniczącego w dowolnym etapie dostarczania lub udostępniania produktu, którego działalność nie wpływa na właściwości produktu związane z jego bezpieczeństwem. Z uwagi na fakt, iż w toku postępowania jego strona nie podjęła współpracy z Prezesem UOKiK, przy ustalaniu jej roli w obrocie kwestionowanymi produktami organ nadzoru oparł się na zgromadzonym materiale dowodowym. W aktach sprawy znajduje się pismo Departamentu Polityki Celnej Ministerstwa Finansów z dnia 26 czerwca 2014 r. wskazujące na fakt, iż strona postępowania nie dokonywała przywozu przedmiotowych sukienek w latach 2013-2014. Ponadto, z akt niniejszej sprawy wynika, iż strona postępowania nie umieściła na produktach swoich danych, znaku towarowego bądź innego odróżniającego oznaczenia, nie został również na nich wskazany kod EAN, a zatem nie zaistniały przesłanki do uznania jej za producenta w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Dowód: sprawozdanie z badań organoleptycznych nr 5/KJ.8361.60.2014– k. 22-25 akt kontroli Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, pismo Departamentu Polityki Celnej Ministerstwa Finansów z dnia 26 czerwca 2014 r. – k. 28 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, dystrybutor zobowiązany jest działać z należytą starannością w celu zapewnienia bezpieczeństwa produktów, w szczególności przez niedostarczanie produktów, o których wie lub o których, zgodnie z posiadanymi informacjami i doświadczeniem zawodowym, powinien wiedzieć, że nie spełniają one wymagań bezpieczeństwa. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

W wyniku przeprowadzonych badań organoleptycznych inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili, iż przedmiotowe sukienki mogą stwarzać zagrożenie dla ich użytkowników z

uwagi na zastosowanie sznurów dekoracyjnych w okolicy talii o długości ok. 320 mm każdy. Zgodnie z wymaganiami pkt 3.4.2 normy, sznury funkcyjne, sznury dekoracyjne oraz patki regulujące umieszczone w okolicy talii powinny mieć długość maksymalnie 140 mm, włączając wszelkie ozdoby na sznurkach dekoracyjnych. Z kolei, norma definiuje sznur dekoracyjny jako sznur, łańcuszek, wstążkę, pasek lub taśmę z tekstylnego lub nietekstylnego materiału z ozdobami, lub bez ozdób, takich jak zaciski, pompony, piórka lub koraliki, którego przeznaczeniem nie jest dopasowanie wielkości otworu lub części ubrania, lub zapięcie ubrania. Powyższe nieprawidłowości mogą być przyczyną nieszczęśliwych wypadków powstałych na skutek zaczepienia się sznurów o elementy sprzętów na placu zabaw lub poruszające się obiekty (np. drzwi autobusu, rower), co stwarza zagrożenie dla zdrowia, a nawet życia dzieci.

Dowód: sprawozdanie z badań organoleptycznych nr 5/KJ.8361.60.2014– k. 22-25 akt kontroli Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

Prezes UOKiK, mając na względzie powyższe nieprawidłowości, podzielił opinię Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej i uznał, że sukienki mogą stwarzać zagrożenie dla małych użytkowników.

Z informacji przekazanych zarówno przez Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, jak i przez Policję wynika, że pod adresem wskazanym w Krajowym Rejestrze Sądowym jako siedziba strony postępowania nie prowadzi ona działalności gospodarczej. Pomimo tego, iż kierowana do strony postępowania korespondencja jest skutecznie odbierana przez upoważnionego do tej czynności przedsiębiorcę (ustalenia w tym zakresie przekazała Prezesowi UOKiK zarówno Poczta Polska, jak i Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej). Biorąc pod uwagę powyższe należy stwierdzić, iż niniejsze postępowanie zostało wszczęte skutecznie, a w konsekwencji organ nadzoru ma możliwość zastosowania wobec strony postępowania środków określonych w art. 24 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

W toku postępowania jego strona - przedsiębiorca GALIUM spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie - nie zanegowała oceny bezpieczeństwa przedmiotowych produktów, nie przedstawiła także żadnych dowodów z których wynikałoby, że są one bezpieczne. Podkreślić należy, iż we wskazanym przez Prezesa UOKiK terminie strona postępowania nie przedstawiła jakichkolwiek dowodów, w szczególności tych potwierdzających podjęcie działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez ww. produkty. Stwierdzić zatem należy, iż strona postępowania

nie podjęła współpracy z organem nadzoru pomimo świadomości, iż wprowadzane przez nią na rynek sukienki nie spełniają wymagań bezpieczeństwa. W piśmie z dnia 28 kwietnia 2014 r. Prezes UOKiK poinformował bowiem stronę postępowania o zagrożeniach, jakie przedmiotowe produkty mogą stwarzać dla zdrowia i życia konsumentów oraz wskazał jej katalog dowodów, które w jego opinii świadczyć będą o wyeliminowaniu zagrożeń przez nie stwarzanych. Ponadto, strona postępowania nie odpowiedziała na wezwanie Prezesa UOKiK dotyczące przekazania pełnej listy dystrybutorów produktów, okresu, w którym były one wprowadzane na rynek oraz roli w obrocie kwestionowanymi sukienkami. Strona postępowania nie ustosunkowała się również do wezwania organu nadzoru dotyczącego przekazania informacji, czy posiada wiedzę na temat ewentualnych skarg konsumentów lub reklamacji, których przedmiotem były kwestionowane produkty oraz liczby produktów wprowadzonych na rynek, jak również posiadanych na stanie magazynowym. Strona postępowania nie poinformowała także Prezesa UOKiK o prowadzonych punktach sprzedaży detalicznej i oferowaniu w nich konsumentom przedmiotowych sukienek. Z uwagi na brak współpracy strony postępowania w powyższym zakresie, organ nadzoru – w celu uzyskania informacji niezbędnych do ustalenia stanu faktycznego sprawy – zmuszony był posiłkować się pomocą Policji, Departamentu Polityki Celnej Ministerstwa Finansów oraz Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, któremu zlecił przeprowadzenie kontroli w siedzibie strony postępowania (pismo Prezesa UOKiK z dnia 13 czerwca 2014 r.). Reasumując, strona postępowania - pomimo uzyskania informacji, że sukienki HAPPY HOUSE (nr CC-041) nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa - nie podjęła współpracy z organem nadzoru, a w szczególności nie przekazała mu informacji i dowodów, o które się zwracał, w związku z czym organ nadzoru nie miał możliwości ustalenia łańcucha dystrybucji kwestionowanych w toku postępowania sukienek. Biorąc pod uwagę powyższe, Prezes UOKiK uznał za zasadne zastosowanie wobec strony postępowania środka określonego w art. 24 ust. 4 pkt 2 lit. c ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

W związku z powyższym, w przypadku egzemplarzy produktów wprowadzonych na rynek Prezes UOKiK uznał za zasadne zobowiązanie strony postępowania do ostrzeżenia konsumentów o zagrożeniu stwarzanym przez kwestionowane sukienki. Biorąc pod uwagę okoliczności sprawy, w szczególności nieprzedłożenie jakichkolwiek dowodów potwierdzających podjęcie działań naprawczych, obowiązek ostrzeżenia konsumentów zdaniem Prezesa UOKiK stanowi jedyny realny środek faktycznego dotarcia do odbiorców kwestionowanych produktów.

Ogłoszenie należy zamieścić w pojedynczym wydaniu dziennika (gazety) o zasięgu ogólnopolskim, a dowód w postaci kopii lub oryginału strony gazety z zamieszczonym ogłoszeniem - przekazać Prezesowi UOKiK.

Zastosowany przez Prezesa UOKiK środek określony w art. 24 ust. 4 pkt 2 lit. c ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów jest adekwatny do zagrożenia stwarzanego przez sukienki HAPPY HOUSE (nr CC-041).

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja, zgodnie z art. 25 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, stanowi podstawę wpisu do prowadzonego przez Prezesa UOKiK rejestru produktów niebezpiecznych. Zgodnie z § 4 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 kwietnia 2004 r. w sprawie szczegółowego sposobu prowadzenia rejestru produktów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 87, poz. 814), w przypadku decyzji, której nie nadano rygoru natychmiastowej wykonalności, Prezes UOKiK dokonuje wpisu do rejestru z urzędu po upływie terminu, od kiedy decyzja stała się ostateczna.

Pouczenie:

Na podstawie art. 127 § 3 w związku z art. 5 § 2 pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz w związku z art. 29 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, Nr 99, poz. 660, Nr 171, poz. 1206, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, Nr 223, poz. 1505, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 157, poz. 1241, z 2011 r. Nr 34, poz. 173) oraz na podstawie art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, w związku z art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, od niniejszej decyzji stronie nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z niniejszej decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Nadzoru Rynku

Jadwiga Gunerka

Otrzymuje:

GALIUM spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
ul. Bukowiecka nr 92
03-893 Warszawa